

Den första lärkan

Det kling en lärkrill ur soliga sky ur moln, som värvits summo, och hjärtat glädje blev om och när vi den drillen förnummo.

De mörka tankar, vårt sinne tryckt i enlig vintermattvaka, mot fjärran drago i havets flykt och vände aldrig tillbaka.

Inom oss känne det så vekt och varmt, som aldrig i gångna vingar, och allt föreständt och kallt och ardt sig löser sakta i tårar.

Nu måkas värn med vindars spel och fria vägar, som sjunda, och nu blir fröjden vår arvedel, som varit sorgernas tunga.

Det kling en lärkrill ur soliga sky ur moln, som värvits summo, och hjärtat glädje blev åter nu, då vi den drillen förnummo.

Sem Folke Anderson.



Vid Aftonpipan

VINDEN BLÅSER OCH VADER KVARNEN GÅR.

Härute i prästestaterna är "Vindmolnan" en mycket vanlig företeelse, äfven om den numera försvunnit från dessa häradständer. Chicago, sedan den blivit världstidningsvärd och lagt sig till med metropolitanska fasoner. De afrikanska ungar samtligt med i dienerna - de namligen som stodo på väkt utanför cigarrbutikerna. Men man ämnas för de sågo ut. Länge sedan är det inte.

Detta slags vädervärn användes nästan utslutande till pumpning och något malande föremöbler alla inte. Det är således åter ett fall, i hvilket naturen och till en del i hvilket sammanhang med den egentliga verksamheten. Det fattades bara att de skulle drivas af någon annan kraft än vädret för att de skulle vara riktigt logiskt och konsekvent.

Men vader är vädervärnare beroende af. När vinden blåser, snurra de snallt stundom gnissla de också, men då äro de ej ordentligt smorda.

Detta gäller om de vanliga vädervärnarna - på svenskamerikanska "vindmolnor" - som endast drivas genom skil för sitt namn. Men äfven där dessa ej äro tillfälliga och man kanske inte ens har sig bekant här de se ut föremöbler ett annat slag. Hållandes vädervärnarna, som ej äro till nytta mera från de ursprungliga ansett från hvad de uppskallade efter. De drivas också af vinden och råka i rörelse, när det blåser - numera vid i synnerhet snurra de tillfälligt när de blåsa från höjderna.

Rättika svenskamerikanska "vindmolnor"! Och liksom hos dessa är andamålet att pumpa. Hvilket förtiggar med per eller mindre gnissel, men inte alltid med resultat, ty det finns brunnar som ha sinat ut.

Äf skillett som man i dessa dagar får höra och läsa i "familjen", man inte ta någon annan föreställning än den om vädervärnarna och att de äro i rörelse. Men det kan också, se åtskilligt att tanka på.

Först och främst tänker man på de valkända men egentligen förhållande - en psykologiska företeelse, om man så vill - att känslans djup och styrka brukar vara i omvänd proportion till den lathet och bekvämlighet, hvaremd den tolkas.

Hvar och en som verkligen varit här sågon gång i sitt liv - jag åter på endast de manliga läsarna, ty det finns auktoriteter som beviljat tillvaron af uppriktligt kärlek hos det andra könet - torde säkerligen erinra sig, hur svårt det föll sig att på ett något sådant begrundat sätt uttrycka detta i ord för det åtskilda föremålet i det betydelsefulla ögonblicket, hur talfull och poetiskt uttrycksfull han annars kunde vara i mer eller mindre oskyldigt tillit. Den samma känslan är alltid ordrik och då den är riktigt djup bara stannar den eller blir alldeles stum. I alla handelsstramkallor den ingen svada. Där en sådan valter fram, kan man ha goda skal att tvifla på den helika känslan. En ordrik och ledig kärleksförklaring är alltid mistänkt - mest beklagligt nog satta flickorna mest värde på denna.

I fråga om erkända är jag inte alldeles så säker på den saken. På samma sätt förhåller det sig med fosterlandskärleken. Att den finns, torde många omständigheter som varit egnade att förkvarva eller åtminstone förskappa den, får man väl medge. Likaså torde det vara tydligt att den på senare tiden tilltagit i styrka genom de överhängande faktorerna som nota de flästa fosterland, liksom de neutrala år de krigsförande. Om någon fosterlandskärlek finns till i världen, så bör den väl komma till sin rätt nu. Och det gör den utan tvifvel, ehuru det kanske inte talas och sjunges så mycket om den som förr. Hvilket återigen gör en antydning om att verkliga känslor äro rådande. Fräernas tid är förbi och den heroiska handlingens eller åtminstone de allvarliga tankarnas ha kommit.

Inte ens skaderna; som vi annars får lof att skada både i tid och otid, ha lätt höra af sig sådeles mycket, trots den ovanligt tillräckliga på ämnen och uppslag. Äfven de torde vara beviljade af den djupare känslan som så sällan stiga upp i munnen.

I de krigsförande länderna har man också knut att tänka på att ett varsligt af fraspatriotismen. Där ha bomb-

besterna fört ze rum för bombkastare. Och i de segrar avfaktar man med andlös spänning hvad som mån de komma.

Och så räknar man förstås pengar. Hvilket väl äfven det, sker i fosterlandskärleken. Ty till krig fördras det ju pengar och man kan aldrig vara säker.

Den relativa flörlighet med kärleksförklaringar till fosterlandet som kan tydas såsom ett bevis på tillvaron af verkliga känslor, är för närvarande märkbar hos ett stort antal nationer. Men det finns undantag.

Den svejska fosterlandskärleken i Amerika, som man knut tro skulle ha svalnat på grund af den obestridliga invandringen, tyckes just nu ha blomstrat upp, som om det brunnit i flöskan. Sällan eller aldrig har den tagit sig sådana hoppningsväckande uttryck som man nu får till höra från vissa håll i vidlyftiga, svamlande kärleksförklaringar till moder Svea, hvaremd man dock just på grund af ordsvalet och de många bombastiska fraserna förändras hysa tvifvel om äktheten - det vill säga frånvaron af egentliga beaktningar - i den brinnande kärlek som bekännes.

Man skulle också kunna anmärka mot åtskilliga af dessa uttryck att de äro grofta brott mot svenska språkets lagar - för att nu inte tala om att de stöta på högförräderi mot adops tillståndet, när de komma från en som svurit detta tro och huldhet! Men i förra fallet får det väl ursäktas med att förbrytelsen begås i "utlandet" - särskildt i det fria Amerika får man ju straffadt misshandla och mord på svenskan hur mycket man vill, får till och med berom för det - och i det senare får man ju ta hänsyn till att frasmakeriet och den överansträngda schwenngen äro ganska tydliga bevis för att det i själva verket inte är så farligt med de frammanse fosterlandskärlekerna. Det är inte värdt att göra sak af dem, i alla fall inte för raderimål. Det är för resten inte vederhäftigt tal - bara vädervärnare prat.

Det är endast en svenskamerikansk "vindmolna" som går, därför att det blåser, som gnisslar därför att den ännu ej fått sin smörja, som tilligen pumpar, pumpar, pumpar.

När man vet hvad som framkallat detta fönem, förfaller det inte så underligt. De flästa torde vid det här laget känna till anledningens och ha dragit sina egna slutsatser, hvaremd det ej är värdt att ingå på några närmare förklaringar.

Likaså torde frots detta - uppvisningsföreläsning skulle det kunna kallas, om det inte vore så uppstyrt, den verkliga fosterlandskärleken - antingen den nu är rikad på Amerika eller Sverige - fortfarande, följa den psykologiska regeln om fattigdomen på ord i proportion till rikedomerna på kühsla. Och ocharlante bibehålla den samma kärleken grundad på en ett oskillviskt förpisande af det egna jaget.

Särskildt blir tyvsnaden betydelsefull och bevisar icke blott känsla utan äfven en smula förstånd, då det är fråga om svenska fosterlandskärlek i Amerika.

Där hvarken det ena eller andra kan spåras, indiker man endast vädervärnarna som går, när det blåser, får och gnisslar. Gisslar och pumpar. Pumpar och - tappas sagan.

Men hon får inte för det. Gården är oförgefvän och ode hemmat och ingen finns till hands för att kontrollera henne. Hon har slappit hos och hålet vinden blåser, snurrar "molnan", ett ständigt, resultatöst snurrande. Och så går det, så länge hon står på eller till dess någon kommer och övertar gården.

På senare tiden har det varit starkt för en vädervärn. Det blåser starkt uppe från höjderna, blåser så det är fara för att en och annan blir betydligt - uppblåst.

Skandinavien och tidslaget.

En artikel för nordisk samverkan af den kände normannen dr. Sigurd Isben.

Doktor Sigurd Isben har i "Aftenposten" i Kristiania skrivit en artikel om "Småstatsproblemet och Skandinavien".

Doktor Isben gör i början af artikeln gällande, att handelseterna vid världskrigets utbrrott gjort eller i hvarje fall borde ha sport det uppenbart för alla, att småstaternas vana är ett förhållande, som icke allena är olyckligt för dem själva utan också kan medföra stora förluster för hela Europas statsystem. Författaren övergår där efter till en diskussion af de alternativen, som kunna tänkas uppvisat vid fredsslutet, och uttalar därvid, att vare sig en beständ maktöruggning eller en återgång till något slags status quo, kommer de mindre staterna lara lara att bli mycket bekymmersamt. De kunna lätt bli uppslukade af de större och de få i hvarje fall svårt att göra sig i minsta mån gällande. Endast genom en inbördes sammanlutning, kunna de mindre staterna erhålla ett maktillskott, som kan trycka deras ställning. Ingenstades äro betingelserna för en sådan sammanlutning bättre tillrättalagda än i Skandinavien. De tre ländernas intressen sträcka sig icke utanför Skandinavien gränser och de äro så sällsamt, som de öfverhufvudtagit kunna bli. Det är så sant som det är sagt, att Sverige eröfrats i Norge och Norge i Sverige, och vare sig det är Danmark eller på den Skandinaviska halön, som en stormakt sätter sig fast, bli omedelbart alla de tre länderna.



Farm och hem.

MJÖLKFLICKANS VISA. Kossorna små, Nu ska vi gå Ut på grönbeta i baggen! Lufdig och vacker är dagen. Rodklottern blommar; Nu är det sommar.

Dyrt försviset Blef det till sist Att så här inte som bjuden. Medan där ute i lunden Fågeln stämma, Sipporna glitna.

Så, lilla Bell, Håll dig blott snall! Stänglas kor oxar och stutar. Om icke genast du slutar. Gny på det viset, För du är rädd!

Lugnt är det till Oro och till Hålls allt jant från er borta. Ären ä alla så korta. Bäst är det njuta Måste vi sluta.

Kossorna små, Ej ni förstå Rollen, som eder man givit. Redliga, modrar ni blivit. Månskan ni föda, Ge utan möda.

Nu är det godt, Skön är er lott! Värmen er ljulligen smeker, Vårbacken sorlar och leker. Njuten i hagen, Natten som dagen.

Kanske i vår Från er jag går. Vännen ett hem till mig leder. Gärna jag tog då bland eder Nagon i boja. Hem till vår koja.

Hemmet är bäst, Har man som gäst. Frid blott i hjerta ett sinne. Er skall jag stå'de ha i minne. Blanka och fina! Kossorna små!

Nils Johan i Gryt.

HUR BEDAR MAN EN KVINNA? En kvinnlig författare skriver följande: Tyvärr har den som skriver detta, ingen som hade jag en sådan, skulle jag låra honom konsten att få kvinnor förälskade i sig, äfven om man är dålig på bländ och håll och dot och bländskallig.

Hos sonliga är denna konst med följande ord kan också läras. Först och främst: han måste alltid låta henne märka, att han tänker just på henne och icke på någon annan kvinna. Det är litet besvär, men det lovar sig. Han måste vara ridderlig, uppmärksam och beskyddande, framför allt beskyddande, äfven om det på många nits öknrets inte finnes det bitterste som till äfventyret skulle kunna påförda detta absolut nödvändiga beskydd. Vi kvinnor tycka om sådant. Vi tycka om att en och en gång försöker öfver våra axlar, äfven om vi äro på väg att förluggen smälta af värme. Vi tycka om att han tillhåller oss att inte förkylla våra små magar med glase och isvatten eller våra anklar med tunna skor. Vi tycka om att han hjälper oss på med kappan, äfven om tio tjänare finnes tillstades. Vi tycka om att han kommer oss att känna oss litet hjälplösa och öfvertygade att han kan hjälpa oss - äfven om vi äro världens mest kavata och själftändiga kvinnor.

På allt hvad byråkratier höra måste han hela tiden se henne, veta hvar hon står eller sitter utan att därför direkt se på henne. Och ser han verkligen på henne, så måste han se på henne och ingen annan - inte på de unga damer, som stå till böger eller vänster om henne.

Han måste ofta konferera med henne om sin framtid och sina affärer. Det tycker hon om. Hennes råd behöfver han inte följa. Det märker hon inte.

Han måste alltid observera när hon har en ny hatt eller ny plädning. Det är för hans skull hon har dem.

Han får aldrig berömma någon annan kvinna - skulle han i ett olyckligt ögonblick råka uttala sig entusiastiskt om t. ex. en skådespelerska, kan han omedelbart reparera skadan genom att ta på sig en drömmande min och säga: "Hon påminner så tillfälligt om er, fröken!"

Men för all del ta inte miste och såg att det är hon, som påminner om skådespelerskan! Då är Polen förlorat.

Han måste lysa det mest levande intresse för hennes befinnande. Äfven i det mest bana: "hur står det till, fröken?" kan han inlägga en värld af ömhet. Han måste alltid komma ihåg hvad hon sagt om det eller det, i all synnerhet när hon tror sig ha sagt något bra.

FARMAREN AR LANDETS RYGGSTÖD. Ostridlingen intar landtbrukaren i fråga om landets framtida utveckling och betryggande ett mycket framstående rum. Genom spekulationer och handel kan en förmögenhet lätt nog vinnas, men denna kan icke lika lätt förloras. Sker ej förlusten i första generationen, hon den, som skrapar

Farm och hem.

MJÖLKFLICKANS VISA. Kossorna små, Nu ska vi gå Ut på grönbeta i baggen! Lufdig och vacker är dagen. Rodklottern blommar; Nu är det sommar.

Dyrt försviset Blef det till sist Att så här inte som bjuden. Medan där ute i lunden Fågeln stämma, Sipporna glitna.

Så, lilla Bell, Håll dig blott snall! Stänglas kor oxar och stutar. Om icke genast du slutar. Gny på det viset, För du är rädd!

Lugnt är det till Oro och till Hålls allt jant från er borta. Ären ä alla så korta. Bäst är det njuta Måste vi sluta.

Kossorna små, Ej ni förstå Rollen, som eder man givit. Redliga, modrar ni blivit. Månskan ni föda, Ge utan möda.

Nu är det godt, Skön är er lott! Värmen er ljulligen smeker, Vårbacken sorlar och leker. Njuten i hagen, Natten som dagen.

Kanske i vår Från er jag går. Vännen ett hem till mig leder. Gärna jag tog då bland eder Nagon i boja. Hem till vår koja.

Hemmet är bäst, Har man som gäst. Frid blott i hjerta ett sinne. Er skall jag stå'de ha i minne. Blanka och fina! Kossorna små!

Nils Johan i Gryt.

HUR BEDAR MAN EN KVINNA? En kvinnlig författare skriver följande: Tyvärr har den som skriver detta, ingen som hade jag en sådan, skulle jag låra honom konsten att få kvinnor förälskade i sig, äfven om man är dålig på bländ och håll och dot och bländskallig.

Hos sonliga är denna konst med följande ord kan också läras. Först och främst: han måste alltid låta henne märka, att han tänker just på henne och icke på någon annan kvinna. Det är litet besvär, men det lovar sig. Han måste vara ridderlig, uppmärksam och beskyddande, framför allt beskyddande, äfven om det på många nits öknrets inte finnes det bitterste som till äfventyret skulle kunna påförda detta absolut nödvändiga beskydd. Vi kvinnor tycka om sådant. Vi tycka om att en och en gång försöker öfver våra axlar, äfven om vi äro på väg att förluggen smälta af värme. Vi tycka om att han tillhåller oss att inte förkylla våra små magar med glase och isvatten eller våra anklar med tunna skor. Vi tycka om att han hjälper oss på med kappan, äfven om tio tjänare finnes tillstades. Vi tycka om att han kommer oss att känna oss litet hjälplösa och öfvertygade att han kan hjälpa oss - äfven om vi äro världens mest kavata och själftändiga kvinnor.

På allt hvad byråkratier höra måste han hela tiden se henne, veta hvar hon står eller sitter utan att därför direkt se på henne. Och ser han verkligen på henne, så måste han se på henne och ingen annan - inte på de unga damer, som stå till böger eller vänster om henne.

Han måste ofta konferera med henne om sin framtid och sina affärer. Det tycker hon om. Hennes råd behöfver han inte följa. Det märker hon inte.

Han måste alltid observera när hon har en ny hatt eller ny plädning. Det är för hans skull hon har dem.

Han får aldrig berömma någon annan kvinna - skulle han i ett olyckligt ögonblick råka uttala sig entusiastiskt om t. ex. en skådespelerska, kan han omedelbart reparera skadan genom att ta på sig en drömmande min och säga: "Hon påminner så tillfälligt om er, fröken!"

Men för all del ta inte miste och såg att det är hon, som påminner om skådespelerskan! Då är Polen förlorat.

Han måste lysa det mest levande intresse för hennes befinnande. Äfven i det mest bana: "hur står det till, fröken?" kan han inlägga en värld af ömhet. Han måste alltid komma ihåg hvad hon sagt om det eller det, i all synnerhet när hon tror sig ha sagt något bra.

FARMAREN AR LANDETS RYGGSTÖD. Ostridlingen intar landtbrukaren i fråga om landets framtida utveckling och betryggande ett mycket framstående rum. Genom spekulationer och handel kan en förmögenhet lätt nog vinnas, men denna kan icke lika lätt förloras. Sker ej förlusten i första generationen, hon den, som skrapar

ihop rikedomerna, så kan förlusten gå, na drabbas arvtvågarna. Jordägaren är i regeln mindre utsatt för risk än kapitalisten.

Allt äga och bruka sin egen torva medför i och för sig många fördelar och detta ej minst för det uppväxande släktet. Barn och ungdom på landsorten kunna då de ej äro i skolan lätt erhålla passande arbete, hvilket långt ifrån tillhör regeln i de större städerna. Gossen i staden kan väl finna sysselsättning med salmbindning, tidningar eller annat sådant arbete, men ingen lär förseka, att han därmed blir utsatt för mycket dåligt utnyttande. Allt för många tillbringa dock sina ferier i fåfanga och dåligt sällskap. Den fåfanga får lär mycket ont, heter det. Barn, som uppväxt i stadslifvet, fåfanga och månkartade frestelser, äro utan jänsvalde mera utsatta för faror än hvad talat är med barnen på landsorten.

Den unga farmardottern har ej den finaste orsak att afundas symmetri eller kontrastbildning, som slagen långt klämt på en skriftmaskin eller dem, som sitta inburede i osunda fabriker eller arbetsläger i stora städernas department-butiker. Det må ej anses som en fördel att stads flickorna få klada sig finare, besöka teatrar, ha konfekt och glass i öfverflöd.

Njutningsbegäret och nöjeslysten den länmas mer en halsbandsamt är i stadslifvet fritt spjorat. Det är med vemod man ser den ena teatern efter den andra resa sig, talfande med hvar andra i lys. Mycket pengar kräfvades för uppehållet af alla dessa förlusteställen och allt detta "show business".

Den moderna krogen utöf i största den i ruineringens verksamhet. Man må i sanning förvåna sig öfver våra lagstiftare, hvilka äro efter år sammantrada, orera, ställa nya lagar om likt och olikt, men aldrig hinna med så viktiga frågor, som denna.

Hvad är särskildt i detta sammanhang önskad betona, är att våra landsmän bora tänka sig noga för, innan de aflytta sin jord till andra nationaliteter. Det är ett känt förhållande att det tyska folket håller mera hårdt på sina jordegodomar än svenska. Farmen är att anse som ett godt stöd både för ung och gammal. Priset på Åkerbruksgården är alltjämt i ständigt.

Det beräknas att blott en tredjedel af vårt lands befolkning är att räkna till den producerande klassen. Den största delen ämnar sig åt handelsverk, handelspekulation, eller någon profession eller tillika de i till städerna och leva ur hand i mun samt sköta sina nöjen.

En viktig reform för landtmännen är upprättandet af större och fullständigare skolor i landsorten genom för eningen af flera skolor.

SAMLA UTRYMMENA UNDER ETT FATAL TAK. En del af bygnadsmetoder, som förut till användning på landet, var de betingelser ganska allmänt gällande, en särskild bygnad för hvarje utrymme. Man får också på flera ställen vid mindre jordbruk, där denna princip blifvit följt, se ett stort antal mindre byggnader, t. ex. ladugård, svinhus, vishus, vedbod, vedbod m. m. Att vid ett dylikt system icke allena byggnaderna blifva dyrare i uppförande, utan äfven i underhåll, säger sig själft. Det "klingas på sina håll, att landsmännen lägga ner större kostnader på byggnader än skäligt är. Detta bygnadskapital bör nödrigas, för att jordbruket skall blifva berätt, och de stograde gräsnarna på såväl byggnadsarbetet som material måna äfven att vara försäkrigt härfvidlag.

Vid de mindre jordbruket bora utrymmena för de olika djurslagen sammanföras under ett tak, gärna med skillvägar, t. ex. mellan svinhus och ladugård. Sadeslada, lög samt redskaps- och vedskjul kunna inrymmas i samma bygnad som ladugården. Det blir härigenom icke allena mindre kostnad för bygnadens uppförande och underhåll, utan arbetet med utfodring o. d. underlättas i hög grad, då man har ett sammanfördt i ett ställe gårdens ser äfven styg-gare ut med ett par större byggnader än med ett stort antal små olika sådana, strödda om hvarandra, och man behöfver ej heller taga så stor areal i anspråk till gårdsplan.

Det öfvannämnda gäller icke allena ladugårds- och dithordade byggnader, utan det gäller äfven boningshuset. När man skall bygga boningshus och kan förlägga det till en torr plats, är det i de flästa fall fördelaktigt att bygga källarvåning under det samma. Icke, som ofta sker, med källare under en liten del af byggnaden, utan hålset under hela. Många invandringar kunna nog göras häremot, och en, som man ofta får höra, är den, att det blir kallt i rummen med källarvåning under. Men detta behöfver ej befaras, om källarvåningen göres som den bör. I så fall blir detta varmare, än där källarvåning inte finnes, ty i sistnämnda fall brukar man alltid göra "kattglugor" på sockeln, för att luft skall komma under golvet, och då blir det säkert mera drag, än där man har källarvåning med drag sockel utvändigt och putsad invändigt samt med fönster, som stängas vid kyl.

I källarvåningen kan man först placera en eller hällre två matkå-

Copenhagen



TUGG-TOBAK

Gjord af den mest utvalda, rika, saftiga bladtobak - garanterad absolut ren.

Detta är asken, som gifver eder världens bästa tuggtobak.

HOS ALLA HANDLARE.

Den ene för mjölk, saft o. d. den andra för öfriga matvaror, rostfrukter m. m. Dessutom kan en vedbod inrymmas i denna våning. Åtminstone till hagen ved. Detta sparar ej allena på utrymmet i bygnaden, utan äfven andarna en liten slöjderna där nere. Till och med kan, om utrymmet det tillåter, ett brykbygd eventuellt bagarstuga förläggas i källarvåningen.

Insåg till källaren bör göras dels direkt utifrån, dels genom en trappa med dörr och köksförestugan. Hvad vinner man nu med ett dylikt system? Först minskas underhållskostnaderna för byggnaden genom att mindre takyta erhålles. Dessutom blir det bekvämare för framtiden i köket. De slippa gå ut och hämta en del förnödenheter, såsom ved, matvaror o. d., hvilket ofta kan vara besvärligt i rusiktigt väder. Renhålligheten i bostaden måste gå lättare, när man slipper springa ofta på den vid regnet väder smutsiga källarplanen och dra ga in smuts. Man kan, då källarvåning finnes, bättre kontrollera råttornas framfart. Hur ofta ser man, liksom i gamla hus, att dessa skadedjur gå in under byggnaden och trätt sin häst i björklagret och kanske trätt ut det mesta af sågspånens underkört, men i källaren kan man hålla sig dem, och är källarvåningen renhållad, kan man helt slippa dessa skadedjur.

Det är alltså många fördelar med att i största möjliga utsträckning koncentrera utrymmena under ett fatalt tak, och särskildt har detta stor betydelse vid de mindre jordbruket.

Edert namn önskas. Sänd det till oss på kupongen och ERHÅLL VÅR 1916 KATALOG som visar REDSKAP OCH JÄRNVARUARTIKLAR. PLOGBILLAR Etc.

H. R. HAWKEY CO., Plogstorspecialister.

WINNIPEG. MAN. Klipp ut denna kupong och sänd den till H. R. HAWKEY & CO., Winnipeg, Man., och vi vilja sända eder vår katalog för 1916.

Namn P. O.

FRIA Praktiska Ritningar för Farmbyggnader

beredda af COLLEGE OF AGRICULTURE, UNIVERSITY OF SASKATCHEWAN. Dessa broschyrer innehålla fullständiga detaljer, om huru mycket timmer, järnvaror och cement, som kräfvades, och äro de mest fullständiga och moderna, som kunna erhållas.

ALLA FARMARE BORDE HAVA DEM

Klipp ut denna annons, märk med ett kors den broschyr, i önskar, underteckna namn och adress och sänd till CHIEF FORESTER, VICTORIA, B. C. och de märkta broschyrerna sändas eder genast.

- 1. Lador för alla ändamål. 2. Måjeri lador. 3. Ladugårdar. 4. Stall för hästar. 5. Fårstall. 6. Svinhus och rökhus. 7. Hönshus. 8. Redskapskyl och spannmålsbodar. 9. Silos och potatisställare. 10. Farmhus.

NAMN ADRESS BRITISH COLUMBIA HAR SKOG FÖR ALLA ÄNDAMÅL

Där bliften slår ned, uppstår DÖD OCH ÖDELÄGELSE. Inbjuder ni bliften att besöka eder? Byggnader utan skyddare äro en inbjudan. Skydda edra byggnader med Empire systemet och bliften skall aldrig röra eder.

ETT SYSTEM, SOM ALDRIG GJORT NAGON FÖRLUST. Uppskjut icke. Fråga eder handlare eller skriv till EMPIRE LIGHTNING ROD CO., LTD. 197-199 Princess Street, Winnipeg, Man.